תלמוד בבלי · אחרונים · אבן העוזר

אבן העוזר על עבודה זרה

רבי בנימין עוזר הכהן

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

אבן העוזר על עבודה זרה

רבי בנימין עוזר הכהן

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/אבן-העוזר-על-עבודה-זרה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

דף כ:

רש"י ד"ה ע"מ לשחוט שהתנה עמו בפי' עכ"ל. דברי רש"י הם תמוהים מאוד לכאורה ולמה לא כתב כן אמתני' בע"מ לקוץ או בברייתא דקמה. ונלע"ד ברור דרש"י מתרץ בזה תמיהת התוספות. דהתוס' תמהו בד"ה בהמה ע"מ לשחוט כו' ונ"ל לתרץ תמיהתם והא ע"כ רב הונא דאמר לעיל כל מידי דאיכא למיתלי תלינן ע"כ באיסור דרבנן מיירי והיינו מכירה בהמה לגוי גזירה דרבנן משום שאלה כדאי' דף ט"ו דספק דרבנן להקל. ותדע דאל"כ תקשה על רב הונא ממתני' ומברייתא דקמה ע"מ לקצור דמבואר הא סתמא לכ"ע אסור והרי יש לתלות דגוי יקצור לאלתר אלא ע"כ כדפי' דכאן הוא לאו דלא תחנם דמדאורייתא הוא ע"כ לא תלינן להקל. ולפ"ז לק"מ דשאני התם כיון דמכר לו סתם בהמה להגוי ליכא איסור דאורייתא דאף אם הגוי יעשה בו מלאכה בשבת הבהמה היא של גוי ושרי מן התורה אבל כאן מיירי דהתנה עמו על תנאי זה מכר לו שאם לא ישחוט הגוי את הבהמה יתבטל המקח לכן אם באמת לא ישחוט הגוי בהמה יתבטל המקח ויהיה בהמה של ישראל ביד הגוי בשבת והגוי יעשה מלאכה בבהמה בשבת ויבא לידי איסור דאוריית' דישראל מצווה על שביתת בהמתו בשבת. וזה הוא כוונת רש"י שכתב שהתנה עמו בפירוש מחמת איזה טעם שיש לו על זה שאם לא ישחוט הגוי בהמה יתבטל מקחו לכן הוי ספק שיבא לידי איסור תורה לכן לא תלינן בזה להקל והוי דומיא דקמה ואילן דלעיל דהן של תורה. והשתא מתורץ מה שתמה הרא"ש על הרי"ף שהביא בעיא זו דבהמה ע"מ לשחוט זו אליבא דר' יהודה וסתם מתני' כר"מ וע"כ הוכיח הרא"ש דדעת הרי"ף לפסוק כר' יהודה דלא כסתם משנה ונדחק ע"ש. אבל לעד"נ וודאי גם הרי"ף ס"ל דהלכה כסתם משנתינו דלא כר' יהודא והא דהביא בעיא זו משום דסד"א כיון דאפילו בסתמא קיל"ן לעיל דתלינן דאימור לשחיטה זבנה כ"ש אם הותנה עמו ע"מ לשחוט דשרי. לכן הביא רי"ף בעיא זו דע"כ צ"ל דע"מ לשחוט גרע טפי וכדפירש' וע"כ קיל"ן להלכה דאומר ע"מ לשחוט אסור וכר"מ דבמידי דאורייתא לא מהני תנאי. נמצא י"ל דהלכה כסתם מתני'. זה נ"ל ברור ואמת בש"ס וברש"י ורי"ף: